

I
I E-su dulcis memó-ri-a, Dans ve-ra cordis gáudi-a: Sed
super mel et óm-ni-a, Eius dulcis præsénti-a. 2. Nil cánitur
su-á-vi-us, Nil au-dítur iucúndi-us, Nil co-gi-tátur dúl-ci-us,
Quam Iesus De-i Fí-li-us. 3. Iesu, spes pæ-ni-tén-tibus, Quam
pi-us es peténti-bus! Quam bonus te quærén-ti-bus! Sed quid
in-ve-nién-tibus? 4. Nec lingua valet dí-cere, Nec lít-te-ra
ex-prí-me-re, Expértus potest cré-de-re, Quid sit Iesum di-lí-
gere. 5. Sis, Ie-su, nostrum gáudium, Qui es futúrum præmium
Sit nostra in te glóri-a, Per cuncta semper sáecu-la. A-men.

AD II VESPERAS DOMINICA HEBDOMADÆ II PER ANNUM

SECUNDUM ANTIPHONALE ROMANUM II

INTRODUCTIO

D E-us, in adiu-tórium meum inténde. **R.** Dómine, ad
ad-iuvándum me fes-tí-na. Glóri-a Patri, et Fí-li-o, et Spirítu-i
Sancto. Sicut erat in princípi-o, et nunc, et semper, et in sáecu-la
sáecu-la sáecu-lórum. A-men. Al-le-lú-ia.

HYMNUS

VIII

O lux, be-á-ta Trínitas, * et princi-pális U-nitas, iam sol
re-cédit íg-neus: in-fúnde lumen córdibus. 2. Te mane laudum
cármine, te depre-cémur véspe-re; te nostra supplex gló-ri-a
per cuncta laudet sácula. 3. Christum ro-gámus et Patrem,
Christi Patrísque Spíritum; u-num potens per óm-ni-a,
fo-ve precántes, Trínitas. A-men.

ANTIPHONA 1

VIII g

I U-rávit Dóminus * et non pæ-ni-té-bit e-um : Tu es sa-cérdos
in æ-térnum.

PSALMUS 109

Dixit Dóminus Dó-mino me- o: * «Sede a *dextris* me- is,
donec ponam inimícos tuos *
scabéllum pedum tuórum».

Virgam poténtiæ tuæ emíttet Dóminus ex Sion: *
domináre in médio inimicórum tuórum.

Svatého Ducha! Kyri-e-leison! 3. Pomoci tvé žádámy, smiluj se nad
námi; utěš smutné, otžeň vše zlé, svatý Václave! Kyri-e-leison!
4. Mari-a, Matko žádúcie, tys Královna všemohúcie, prosíš za ny,
za křesťany, svého Syna! Kriste-leison! 5. Ty jsi dědic české země,
rač pomnieti na své plémě, nedajž zahynúti nám i bu-dúcím,
svatý Václave! Kriste-leison!

c

H Ospo-di-ne, pomi-luj ny! * Jezu Kriste, pomiluj ny! Ty,
Spase všeho mira, spasiž ny; i uslyš, Hospodi-ne hlasy naše!
Daj nám všem, Hospodi-ne, žizň a mír v zemi! Krleš! Krleš! Krleš!

Sancto. **Ry.** Magnus Dóminus

ANTIPHONA BEATÆ MARIE VIRGINIS

S Alve Re-gí-na, * mater mi-se-ricórdi-æ: Vi-ta dulcé- do, et
 spes nostra, salve. Ad te clamámus, éxsules fí-li-i Hevæ. Ad te
 suspirámus, geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. E-ia er-go,
 advocáta nostra, illos tuos misericórdes ó-culos ad nos convérte.
 Et Iesum, benedíctum fructum ventris tu-i, nobis post hoc exsí-lium
 ostende. O clemens: O pi-a: O dulcis Virgo Marí-a.

S va-tý Václave, vévodo české země, kněže náš, pros za ny
 Boha, Svatého Ducha! Kyri-e-lei-son! **2.** Nebeskét jest dvorstvo
 krásné, blazě tomu, ktož tam pójde, v život věčný, oheň jasný

Tecum principátus in die virtútis tuæ, †
 in splendóribus **sanctis**, *
 ex útero ante lucíferum *génui* te.
 Iurávit Dóminus et non pænitébit eum: *
 «Tu es *sacérdos* in ætérnum secúndum *órdinem Melchisedech*».
 Dóminus a dextris **tuis**, *
 conquassábit in die iræ *sua* **reges**.
 De torrén-te in via **bibet**, *
 proptérea exaltábit **caput**.
 Glória Patri, et **Fílio**, *
 et Spirítui **Sancto**.
 Sicut erat in princípio, et nunc et **semper**, *
 et in sǎcula sǎculórum. **Amen**.

per. **N** **OS** qui ví-vimus, * be-ne-dícimus Dómi-no.

PSALMUS 113. B

Non nobis, Dómine, non nobis, † sed nómini *tu-o* da **glóri-am** *
 super mi-se-ri-cór-di-a tu-a et ve-ri-tá-te **tu-a**.
 Quare *dicent* **gentes**: *
 Ubi est Deus *eórum*?
 Deus autem *noster* in **cáelo**, *
 ómnia, quæcúmque vóluit, **fecit**.
 Simulácra géntium *argéntum et aurum*, *
 ópera *mánuum* **hóminum**.
 Os habent *et non loquéntur*, *
 óculos habent et non **vidébunt**.
 Aures habent *et non áudient*, *
 nares habent et non **odorábunt**.
 Mánus habent et non **palpábunt**, †
 pedes habent et *non ambulábunt*; *
 non clamábunt in gútture **suo**.
 Símiles illis erunt, qui *fáciunt* ea, *
 et omnes, qui confidunt *in eis*.

Dómus Israel *sperávit in Dómino*: *
 adiutórium eórum et scutum eórum est.
 Dómus Áaron *sperávit in Dómino*: *
 adiutórium eórum et scutum eórum est.
 Qui timent Dóminum, *speravérunt in Dómino*: *
 adiutórium eórum et scutum eórum est.
 Dóminus memor fuit nostri et benedícet nobis †
 benedícet *dómu* Israel, *
 benedícet *dómu* Áaron,
 benedícet ómnibus, *qui timent Dóminum*, *
 pusillis cum *maióribus*.
 Adíciat *Dóminus* super vos, *
 super vos et super filios *véstros*.
 Benedícti vos a *Dómino*, *
 qui fécit cælum et *tér*ram.
 Cæli, *cæli sunt Dómino*, *
 terram autem dedit filiis *hóminum*.
 Non mórtui laudábunt te, *Dómine*, *
 neque omnes, qui descéndunt in *siléntium*,
 sed nos, qui vívimus, benedícimus *Dómino* *
 ex hoc nunc et usque in *sæculum*.
 Glória *Patri et Fílio*, *
 et Spirítui *Sancto*.
 Sicut erat in princípío *et nunc, et semper*, *
 et in sæcula *sæculórum*. Amen.

CANTICUM

Cf. Ap 19, 1-2, 5-7

S Alus et glóri-a et virtus De-o nostro, *Ry. Alle-lú-ia. V.* Quia
 vera et iusta iu-dí-ci-a ei-us, *Ry. Al-le-lú-ia, al-le-lú-ia. V.* Laudem
 dí-ci-te De-o nostro, omnes servi e-ius, *Ry. Alle-lú-ia. V.* Et qui
 timétis eum, pusíl-li et magni, *Ry. Alle-lú-ia, al-le-lú-ia. V.* Quoniam

regnávit Dóminus, Deus noster omnípotens, *Ry. Alle-lú-ia. V.* Gaude-
 ámus et exsultémus et demus glóriam e-i, *Ry. Alle-lú-ia, al-le-*
lú-ia. V. Quia venérunt núpti-æ Agni, *Ry. Alle-lú-ia. V.* Et uxor
 e-ius preparávit se, *Ry. Alle-lú-ia, al-le-lú-ia. V.* Glori-a Patri, et
 Fi-li-o, *Ry. Alle-lú-ia. V.* et Spirítu-i Sancto, *Ry. Alle-lú-ia, al-le-lú-ia.*
V. Sicut e-rat in princí-pi-o, et nunc et sem-per, *Ry. Alle-lú-ia. V.* et in
 sæcu-la sæcu-lórum. Amen. *Ry. Alle-lú-ia, al-le-lú-ia.*

RESPONSORIUM BREVE

VI
M Agnus Dóminus noster, * et magna vir-tus e-ius.
Ry. Magnus Dóminus V. Et sa-pi-en-ti-æ e-ius non est nú-merus.
Ry. et magna vir-tus e-ius. V. Glori-a Pat-ri, et Fi-li-o, et Spirítu-i